

følge den, vel vidende at det har nogle konsekvenser.

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Jeg vil også gerne spørge lidt til det dilemma, som fru Pernille Frahm jo helt berettiget nævner. Man har vel en europæisk centralbank, som fungerer fuldstændig uafhængigt af det politiske system, og så drejer det sig altså ikke om, hvorvidt Danmark som land får indflydelse ved, at vi er med, eller mister indflydelse, fordi vi ikke er med. For det, det medfører, er, at Danmarks nationalbankdirektør, som i øvrigt skal fungere fuldstændig uafhængigt, sidder med ved et bord, men ikke at Danmark som et led i det repræsentative demokrati sidder med ved bordet. Hvis det altså er sådan, at Venstre står fast på det, som Dansk Folkeparti meget håber Venstre står fast på, nemlig at Den Europæiske Centralbank skal fungere fri af politisk styring.

Og så spurgte jeg faktisk ikke om, om Venstre oprindeligt ville afskaffe kronen til fordel for D-marken. Det ville være et fuldstændig mærkværdigt spørgsmål at stille. Nej, det, jeg spurgte fru Charlotte Antonsen om, var, om de argumenter, som fru Charlotte Antonsen bruger, når hun i dag siger, at det er helt nødvendigt, at Danmark opgiver kronen til fordel for euroen, ikke lige så godt kunne have været anvendt til at foreslå kronen afskaffet til fordel for D-marken i Danmark. Det har noget at gøre med renteniveau, og det har noget at gøre med, om det koster. Og hvis man ser på forholdet Danmark-Tyskland, så har det jo i årevis været sådan, at der har været et rentespænd imellem Danmark og Tyskland.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Fru Charlotte Antonsen benytter sig af samme fif, som også hr. Jacob Buksti indledte debatten med at forsøge, nemlig at fremstille det, som om der pr. 1. januar er en helt ny situation, som lige er opstået, som man næsten aldrig havde forudset, og som befolkningen da selvfølgelig må tage stilling til.

Det er ikke nogen ny situation. Det er nøjagtig den situation, som vi tog stilling til ved folkeafstemningen i 1993, den 18. maj, og som var fuldstændig forudset i Traktaten, nemlig den tredje fase. Og den 18. maj i år, da vi stemte ved en ny folkeafstemning, da var det en udtrykke-

lig og præciseret del af grundlaget for det, som befolkningen tog stilling til, hvor statsministeren utallige gange understregede, at forbeholdene står før, under og efter Amsterdam.

Det var en del af grundlaget for ganske få måneder siden, og så man skal ikke komme og sige, at nu er der pludselig som lyn fra en klar himmel dukket en helt ny situation op, som ingen havde anet ville komme.

(Kort bemærkning).

Ole M. Nielsen (KRF):

Jeg er altså bange for, at når vi engang skal have den her folkeafstemning om ØMU'en, at vi da kommer i samme situation, som vi var i først i 1970'erne, da vi sagde ja til EF, hvor vi sagde ja alene på grund af grisepriserne. Et ja, som jeg i øvrigt var glad for, men som blev truffet på et billigt eller for simpelt grundlag.

Derfor vil jeg gerne spørge fru Charlotte Antonsen med forbehold for, at jeg skulle have overhørt nogle bekymringer, for jeg blev forstyrret under fru Antonsens tale, om fru Antonsen har nogen som helst betænkeligheder, om der er nogle ulemper ved at indgå i sådan et snævert europæisk valutarisk samarbejde, som jeg faktisk mener er et lige så stort skridt som det beskedne skridt, vi tog i første omgang dér først i 1970'erne, som jo senere blev større.

Og med dårlige erfaringer fra tidligere ordførere, så vil jeg nødig nøjes med: Ja, der er problemer, der er risici, og der er bekymringer ved det. Jeg vil også gerne have et eksempel eller nogle få eksempler på de risici, der kan være ved beslutningen.

(Kort bemærkning).

Charlotte Antonsen (V):

Til fru Pernille Frahm: Jamen det er rigtigt, at der er to dele ved det ikke at være med. Vores nationalbankdirektør vil ikke sidde med ved bordet. Det gør hun heller ikke i dag. Centralbanken er ligesom den danske centralbank uafhængig, men de er da ikke upåvirkede af, hvad der sker omkring dem. Det er jo ikke sådan, at de lukker dørene og vinduer og ingenting vil høre, men de skal reagere uafhængigt. Det var jo det, vi så, da man forsøgte at lægge pres på Den Europæiske Centralbank for at få den til at reducere renten, da gjorde de det ikke. Så har de så efterfølgende gjort det, fordi de måske har vurderet, at tiden krævede det.

Det er da klart, at den uafhængighed ikke er og ikke kan være total, ligesom den heller ikke